

vi måske komme ned til nogle helt konkrete ting, som kunne være relevante.

Ministeren har selv i et tidligere svar redegjort for, at pointen her er, at ledige skal stå til rådighed, og at det ikke er samfundets opgave at understøtte hjemmegående via kontanthjælp, hvis man har valgt at være hjemmegående.

Hvis man nu har gjort en aktiv indsats og rent faktisk samarbejdet med kommunen om at få forbedret sine kvalifikationer, komme nærmere en varig beskæftigelse og dermed også være dynamisk rykket op i matchkategorierne, var det så ikke rimeligt, at kommunen ud fra en helhedsvurdering kunne sige: Det var ikke dig, der blev tænkt på, da den her lov blev indført; det var ikke dig, de regler var møntet på, og derfor rammer de naturligvis ikke dig? Var det ikke rimeligt, at der var en sådan mulighed?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er sket et interessant skred i Det Radikale Venstres opfattelse af de basale sammenhænge i samfundet. Nu står hr. Morten Østergaard, og det gør hr. Morten Østergaard ved enhver lejlighed, og ligesom fortæller, at ingenting nytter noget, at vi bare skal lade folk gå, og at det er synd at forstyrre deres hverdag.

Det er oven i købet gået så langt, at hr. Morten Østergaard, og det er faldet mig noget for brystet, i sin begrundelse for spørgsmålet bruger udtrykket tjanseri, hvilket jeg har lyst til at kommentere. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg har forstået, hvad der menes med tjanseri, men på en eller anden måde tror jeg, at der har bevæget sig sådan en akademikerånd ind i Det Radikale Venstre, så man ikke synes, at almindeligt arbejde, som almindelige mennesker udfører, er fint nok.

Det er rigtigt, at det er godt, hvis folk får uddannelser fra universiteterne og kan være kloge, men tjanseri antyder ligesom en foragt for nogle job, og det byder mig inderligt imod, hver gang vi skal diskutere det, for alle job i det her samfund er vigtige, og derfor er der ikke noget, der hedder tjanseri.

Kan jeg skaffe folk 5 timers arbejde i tilknytning til arbejdsmarkedet, er det et skridt ind på det danske arbejdsmarked, et helt afgørende skridt. Så må det være et rengøringsjob, et kantinejob, et opvaskerjob eller andet, men jeg vil ikke have den der foragt for sådan nogle job, for det er ikke en måde at tale om det på. Vi må alle

sammen sikre, at mennesker kommer ind og får fat i et job på arbejdsmarkedet.

Morten Østergaard (RV):

Tak for anmeldelsen af begrundelsen. Jeg var egentlig ude efter et svar på det spørgsmål, som går på det, som også er dokumenteret, og som ministeren tidligere henviste til, nemlig at det rent faktisk virker, når der gøres en aktiv indsats. Uanset om man er arbejdsmarkedssparat, lidt mindre arbejdsmarkedssparat eller slet ikke arbejdsmarkedssparat, så virker det, når der gøres en aktiv indsats.

Derfor prøvede jeg lidt nøgternt – men jeg kan forstå, at ministeren er blevet ophidset i løbet af spørgsmålene, og det er jo en ærlig sag – at spørge: Var det ikke rigtigt at lave en dispensationsmulighed, når det nu er sådan, at reglerne er møntet på, at de, som ikke står til rådighed, som bliver hjemme og er hjemmegående, ikke skal have kontanthjælp?

Når vi nu ved, at aktivering virker, og hvis kommunen vurderer, at en person har indgået i et aktiveringsforløb over de her 2 år, som har forbedret matchkategorien, altså gjort vedkommende mere arbejdsmarkedssparat, var det så ikke fornuftigt at sige, at det egentlig ikke var dem, der skulle rammes af den her regel, at der selvfølgelig bør kunne dispenseres? Var det ikke meget rimeligt og fornuftigt?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu afsætter vi 0,5 mia. kr. over de næste 2 år til at vende alle sager, hvor kontanthjælpsmodtagere har fået lov at gå i mere end 12 måneder, uden at nogen myndighed har gjort noget for dem. Det vil sige, at vi fanger og får fat i de her mennesker og gør dem mere parate til arbejdsmarkedet.

KL 18.05

Der er så helt specielle problemer for en helt speciel gruppe, nemlig ægtepar på kontanthjælp. Det drejer sig om 6.000 ægtepar, hvor 75 pct. af dem er udlændinge; der desværre sidder hjemme i lejligheden med parabolen rettet mod fjerne egne og taber kontakten med det danske samfund. Her er vi altså nødt til at bryde den negative cirkel, vi er inde i. For denne gruppe opstiller vi så det kriterium, at man i løbet af 2 år skal skaffe sig 300 timers ordinær beskæftigelse, dvs. et sted mellem 12 og 13 timer om måneden i en 2-årig periode.